

Wij – Julia, Sara, Pieter en Maaïke –
heten jullie van harte welkom op
de Baankreis!!

In deze tekst kun je van alles lezen, van
‘droge’ info over openingstijden van de
receptie, afvalscheiding en waar u de
huisarts kunt vinden in het dorp tot een
uitgebreide geschiedenis van ons bedrijf
en achtergrondinformatie over onze
werkwijze.

‘Vroeger’, dwz voordat we ooit van
Corona gehoord hadden, vond u deze
tekst in een map die in het sanitair lag. Nu
dus een linkje op de site, handig toch?!?

**Wij wensen u veel genoeg
tijdens het verblijf op dit mooie
stukje aarde;-)**

Receptie:

open **dagelijks** van 8:30 – 21:00 uur... (Soms is de deur 's avonds iets eerder dicht als we echt vroeg naar bed zijn gegaan ;-)

U vindt hier tevens onze vrij uitgebreide winkel (biologische levensmiddelen, wijn, bier, snacks, ijsjes....) Als u ons nodig heeft om af te rekenen of een vraag en u heeft al aangebeld, maar er wordt niet gereageerd, dan kunt u ons meestal gewoon ook telefonisch bereiken: 06-23078639; schroom niet!! Wanneer u het prettiger vindt om door ons geholpen te worden bij het winkelen helpen wij u graag. Maar u kunt ook gebruik maken van 'de lat'; boven de toonbank vindt u een rij wasknijpers waar allemaal briefjes in hangen. Hierop kunt u opschrijven wat u uit de winkel meeneemt (en uw naam natuurlijk), zodat we de boodschappen bij vertrek kunnen afrekenen.

Betalen: tijdens openingstijden van de receptie de dag van of voor vertrek; het liefst pinnen!!

Broodjes: bestellen door een bestellijst in te vullen en in het oranje broodtrommeltje in de receptie te doen. De volgende ochtend kunt u de broodjes afhalen in de receptie tijdens de normale openingstijden.

Huisdieren: honden **aangelijnd** houden en beslist niet in het weiland laten lopen!!! Het is hier in de nabije omgeving niet toegestaan om honden vrij los te laten lopen. Het is ook niet aan te raden vanwege de vele andere honden van camping- en dorpsgenoten, maar ook vanwege het wild dat hier rondloopt.... Poepzakjes graag in de grote plastic container (Schrijver) tegenover de kampkeuken!

Wifi: code: 12koeien; de beste ontvangst heeft in de buurt van het sanitair, rondom de receptie en op het veld voor de boerderij bij de fruitbomen!

Afval: wij vinden het *heel belangrijk* dat het afval goed gescheiden wordt en daarom maken wij het u zo makkelijk mogelijk door veel verschillende bakken bij de kampkeuken te plaatsen (en na 1 juli ook weer in het sanitair). Voor mensen die dit niet gewend zijn is het even wennen, maar het scheelt ons veel werk als ú het voor ons doet en wij niet weer alle vuilniszakken open hoeven te maken om overal alle blikken, half lege potten jam, oude kranten en sinaasappelschillen uit te halen.

Varkens: deze horen ook onder het kopje afval eigenlijk, want zij eten ook veel van wat wij als mensen overhouden. Daarom mag u naast groente- en fruitafval eigenlijk alles wat voor ons ook eetbaar is – dus ook etensresten! – apart houden en in de daarvoor bij de kampkeuken apart staande emmer deponeren. *Er zijn twee dingen die varkens niet mogen eten: citrusvruchten en varkensvlees!!!* Dus die horen gewoon in de bak met vercomposteerbaar afval samen met theezakjes en koffiefilters en -pads.

De varkens krijgen 1x per dag van ons of van hun ‘baasje’ Stefan te eten. Het is de bedoeling dat ze alleen op die tijden iets aangeboden krijgen. Dus als u ze ook wilt voeren houdt dan de voedertijden in de gaten (is niet dagelijks vast helaas...)

Schoonmaakmiddelen: omdat wij een eigen afvalwaterzuivering hebben (uitgebreide info zie verderop!) is het belangrijk dat al het water dat door de afvoeren van ons rioleringsysteem gaat alleen belast wordt met milieuvriendelijke schoonmaakmiddelen. Daarom vindt u bij de afwasplaats Ecover afwasmiddel. Wees zuinig met het gebruik hiervan, het is geconcentreerd! Wij maken het sanitair ook schoon met de reinigingsmiddelen van Ecover en soms wat groene zeep of schoonmaakazijn. Mocht u zelf wc-reiniger, allesreiniger o.i.d. nodig hebben, dan kunt u dit bij ons in de winkel komen kopen.

Shampoo en doucheschuim voor persoonlijk gebruik is over het algemeen minder belastend voor het milieu dan schoonmaakmiddelen, dus die kunt u gewoon uit eigen voorraad gebruiken, maar in onze winkel hebben we ook een ruime keus persoonlijke verzorging die mens en milieu minder belast.

Dan uw chemisch toilet!!!

Wilt u in uw toilet in de caravan een groene variant van een chemische toiletvulling gebruiken!!! Dan kunt u uw toilet gewoon in het het linker wc-potje zonder deksel ledigen op de chemisch-toilet-leegplek die aan de zuidwest-zijde van de schuur met het sanitair zit. *Deze pot heeft een afvoer op ons eigen afvalwaterzuiveringssysteem.*

Heeft u toch een chemische vulling, wat voor kan komen als u bij ons op de bonnefooi aangekomen bent, dan kunt u uw chemisch toilet legen in het **rechter** wc-potje met het **witte deksel**. Bij het naspoelen bij witte-deksel-wc-pot **niet teveel water gebruiken, want de opslagtank die eronder zit heeft maar een beperkte inhoud!!!**

Als u na die eerste leging dan wel groene vulling wilt gebruiken stellen wij dat zeer op prijs, want het laten legen van de ondergrondse tank voor de chemische vulling kost veel geld!!

Vertrek: In de regel voor 12 uur 's middags. Wordt dit later, dan betaalt u een halve dag meer.

Verzekering: Wij aanvaarden geen aansprakelijkheid voor vernieling, beschadiging of vermissing van zich op de kampeerboerderij bevindende goederen of voor ongevallen van mens of dier. Voor verzekering van uw kampeermiddel tegen weer, brand, diefstal e.d. dient u zelf zorg te dragen.

Auto's mogen gewoon bij de caravan of tent geparkeerd worden. Maar u mag ook parkeren op de parkeerplaats aan de rand van de camping.

Auto's van uw gasten dienen hier ook geplaatst te worden.

Hoeveel gasten u ontvangt dient u zelf bij te houden, want u betaalt per gast € 1,75 per bezoek wanneer dit niet langer is dan een paar uurtjes.

Dagbezoek betaalt 3,00 per persoon.

Nachtrust: Wij verwachten van iedereen dat er met elkaar rekening gehouden wordt, want iedereen wil hier kunnen genieten.... Daarom na 23:00 uur graag zorgen dat niemand anders dan uzelf last van u heeft ;-)

Teken: heeft u een teek en weet u niet hoe u hiermee om moet gaan: kom naar ons!!

Huisarts: Dokter L. Meerman

Dorpsstraat 34 Almen (dit is op het schoolplein bij de kerk!) 0575-431255

Open ma. di. wo. vr. 8:00 – 17:00 do. 8:00 – 12:00

Voor een afspraak altijd eerst even bellen tussen 8:00 en 11:00 uur

Donderdagmiddag neemt dr. De Jong uit Laren waar Tel. 0573-401260

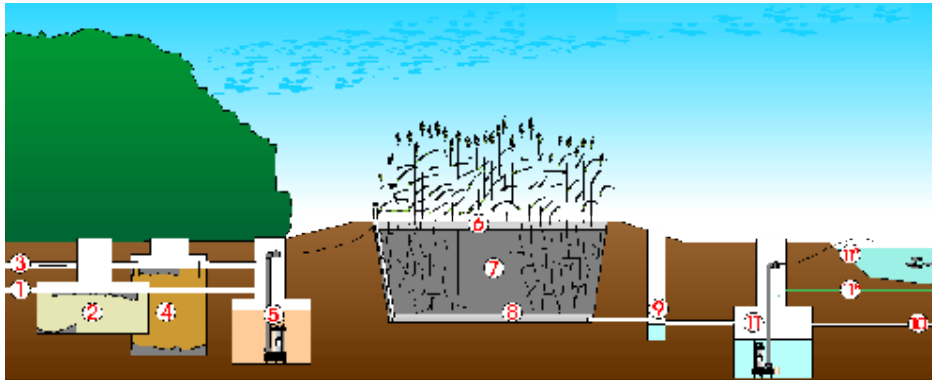
Op werkdagen na 17:00 en tijdens nachten, weekend- en feestdagen dient u voor spoedgevallen contact opnemen met de Regionale Huisartsenpost in Zutphen telefoonnummer 0900-2009000

Het helofytenfilter

Omdat wij vrij ver van de openbare weg verwijderd zitten en een aansluiting op het riool destijds vrij prijzig was, hebben wij in de 90-er jaren besloten om een zogenaamd helofytenfilter aan te laten leggen. De werking van het helofytenfilter berust met name op de activiteiten van bacteriën in de bodem. Vooral rond de rietwortels in het zandbed ontwikkelen zich na korte tijd grote concentraties bacteriën die de afvalstoffen in het water zeer efficiënt afbreken. De bacteriegroei rond de wortels wordt bevorderd door de rietplanten, die als een soort 'snorkels' zuurstof uit de lucht opnemen en naar de wortels transporteren.

Wat verder van de wortels af is de bodem zuurstofarm en daar bevinden zich weer andere bacteriën, die geen zuurstof nodig hebben. Het is juist deze unieke combinatie van verschillende bacteriesoorten in een rietfilter die zorgen voor het grote zuiverende vermogen. Door middel van een pomp wordt het rietveld bij voldoende aanvoer enkele malen per dag bevoeid met afvalwater. De afvoer van het rietveld mondt uit in een pompput, opdat het gezuiverde water eventueel hergebruikt zou kunnen worden. Vanwege de onduidelijkheid of het Corona-virus ook in afvalwater overleeft hebben wij besloten om voorlopig deze put over te laten lopen in de vijver en er niet meer de toiletten mee door te spoelen.

Hieronder ziet u een diagram waarop de structuur weergegeven wordt.

1 = aanvoer douchewater en water uit wastafels en keukens.

2 = vetvangput

3 = aanvoer toiletwater

4 = septictank

5 = verzamelput afvalwater bij helofytenfilter

6 = bovenkant riet/zandbed; boven op de zandlaag waarin de rietplanten staan, ligt een grindlaag met tyleslangen met gaatjes waardoor het afvalwater over het bed verdeeld wordt

7 = zandbed met sterke doorworteling van rietplanten

En nu wat betreft de schoonmaakmiddelen: omdat de werking van het helofytenfilter afhankelijk is van de activiteit van de bacteriën rond de rietwortels, is het belangrijk dat er geen stoffen door de toiletten of de gootstenen gegooid worden die de bacteriën kunnen verstoren.

Chloor is met name zeer bedreigend voor ze!! In uw toilet in de caravan kunt u daarom beter voor een 'groene' wc-reiniger kiezen, ipv voor een chloorhoudend middel. Wij verkopen dit in onze winkel!! Bij de afwasplek stellen wij voor onze gasten in ieder geval ook afwasmiddel beschikbaar. **Gebruik het met mate**, want het is zeer geconcentreerd. Voor wie hier langere tijd verblijft en ook met andere middelen schoon wil maken dan afwasmiddel, hebben wij in de winkel Ecover schoonmaakmiddelen en ook wasmiddel te koop. Deze moet u ook bij het wassen in onze wasmachine gebruiken!! Wanneer u in de caravan toch met eigen allesreiniger wilt schoonmaken kunt u uw emmertje sop naderhand natuurlijk ook gewoon in de bosjes gooien. U zult zeggen: in de bosjes, dat kan toch niet!? Toch wel, want in de bodem leven zoveel organismen die een emmertje sop heel makkelijk kunnen afbreken, dat dat zelfs beter is dan het hier door de gootsteen gooien. Tenzij er echt giftige stoffen inzitten of tenzij u het altijd op dezelfde plaats neergooit, dan wordt het voor de bodem weer wat minder plezierig. In het geval van chloorhoudende of andere chemische middelen in uw vuilwatertank: dan deze legen in het rechter toilet met de witte zitting op de leegplaats voor de chemische toiletten.

Toeristische informatie

In de receptie vindt u fiets- en wandelroutes. Het internet biedt verder zoveel info dat wij daar niet meer tegen op proberen te boksen.

Fietsenstalling, koelkast en andere zaken...

Er is op dit moment niet echt een fietsenstalling beschikbaar. In de lange schuur die net voorbij de kampkeuken begint en waarvan u de ingang vindt door aan het einde de helling af te lopen naar beneden de schuur in, kunt u eventueel wel uw fiets neerzetten, maar hier is geen oplaadplek. Opladen kunt u het best bij uw eigen kampeermiddel doen. En als het echt niet anders kan, kunt u vragen of uw fiets bijvoorbeeld kan overnachten in de receptie.

In de kampkeuken staat ook een koelkast met een vriesvak. Deze is voor algemeen gebruik. Wij maken hem af en toe schoon en gooien ook af en toe weg waarvan wij denken dat het niet meer van iemand is die nog op de camping aanwezig is. Schroom niet om af en toe een doekje te halen over een glasplaatje waar wat op geknoeid is of om iets wat dreigt 'weg te lopen' in de groene container te gooien...

Dekens: mocht u op een bepaald moment tot de conclusie komen dat het 's nachts voor u te koud is en u heeft geen extra deken bij u, dan hebben wij in de receptie **tijdens openingstijden** nog wat extra warmte voor u klaarliggen.

Haringen: let u bij het afbreken van tenten goed op dat u al uw haringen uit de grond trekt; een achtergebleven haring kan flinke schade aan de grasmaaier geven.

Vlonders: wanneer het veel regent (wat het hier de afgelopen jaren overigens zelden heeft gedaan...) kan het op een aantal plekken wat zompig worden. Als u hierdoor niet meer met droge voeten uw kampeermiddel in kunt, kunnen wij voor u vlonders neerleggen. Vraagt u hier gerust om.

Electriciteit: wij krijgen regelmatig de vraag hoeveel ampère er beschikbaar is per kampeerplaats. Hier hebben wij nog geen berekeningen op los gelaten, maar de praktijk wijst uit dat het over het algemeen prima gaat. In de gevallen dat de stroom uitvalt is er vaak een nat geworden contactdoos of een apparaat met kortsluiting in het geding. Over het algemeen merken wij het in huis al wel als er geen stroom meer is, maar schroomt u niet om ons te vragen het probleem te verhelpen.

Lenen: het komt regelmatig voor dat gasten een ladder, nijptang, snoeischaar o.i.d. nodig hebben. Vragen staat vrij, maar gaat u niet zelf op zoek.

Spijs van de Baankreis.

In de jaren '90 zijn wij begonnen met het organiseren van gezamenlijke maaltijden voor onze gasten. Dit was niet zeer frequent, maar het bracht wel veel gezelligheid. Nadat ik echt weer op de boerderij terugkeerde begin 2004 pakten we dat weer op en kookte ik nog wel eens een dergelijke maaltijd, maar ons jonge gezin en ook de familie-omstandigheden zorgden ervoor dat dit – met een aardige woordspeling – op een klein pitje bleef sudderen.

Toen onze kinderen steeds zelfstandiger werden kwam er meer ruimte voor gezelligheid! We organiseerden als onze pet er naar stond gezellige maaltijden die we 'Spijs van de Baankreis' zijn gaan noemen.

Nu, in dit Corona-jaar weten we nog niet hoe we hier verder mee omgaan, ook omdat zodra er wel weer echt gekampeerd kan worden met gebruikmaking van ons sanitair, de camping wel echt op volle sterkte zal gaan draaien voor minimaal 2 maanden en we misschien wel geen tijd overhouden om te koken..... We zullen zien wat we eventueel nog voor ludieks bedenken!!

Groentes en andere 'boerendingen'

In onze groentetuin die u langs de toegangsweg ziet, verbouwden wij de afgelopen twee jaren allerlei soorten groentes en ook bloemen en kruiden. Deze tuin is ontstaan vanuit de grote hobby van mijn moeder Marijke; het was haar lust en haar leven om in de tuin bezig te zijn en het voortzetten hiervan is een mooi aandenken aan haar. Met af en toe wat extra hulp proberen we de tuin zo goed mogelijk op peil te houden. Dit werd de afgelopen jaren wel steeds lastiger, omdat de camping ook steeds drukker werd. In het voorjaar van 2016 hebben we voor twee jaar een dame uit Zutphen aangetrokken om de tuin als eigen onderneming te gaan draaien, maar helaas heeft ze door persoonlijke omstandigheden dat na 2 jaar toch op moeten geven..... Nu hadden we de afgelopen 2 jaar de tuin weer in eigen beheer, maar vaak maakten gebrek aan tijd en zeker ook aan neerslag dit niet makkelijk ;-). Gelukkig is er hierin weer een nieuwe ontwikkeling gekomen: Stefan Hanstede, die hier de afgelopen twee jaar ook al voor de varkens zorgde, heeft nu de tuin aan de linkerkant van de weg (kijkend in de richting van Almen) voor een groot deel onder zijn beheer. Maak eens een praatje met hem; misschien kunt u af en toe meehelpen, of informeert u eens naar wat hij te koop heeft?!?!

Marrit Taekema heeft hier nog 2 paarden staan, in 2018/2019 zijn er twee vertrokken en Roos, de oudste is net voor het begin van lente 2109 ingeslapen. Marrit geeft nog heel af en toe paardrijlessen en in de afgelopen

jaren deed ze dat ook voor kinderen op de camping. Maar haar persoonlijke omstandigheden zijn wel wat veranderd, dus het is even de vraag of ze dat nog kan blijven doen. Ons advies: Gewoon even bij haar informeren als ze aanwezig is.

Ook lopen hier onze eigen 4 geitjes rond en ook nog 2 geiten van mensen uit het dorp. En zo is er wel allerlei bedrijvigheid waar soms ook weer wat in verandert; gewoon regelmatig komen kamperen, dan ziet u wat er nu weer veranderd is ;-)

Het 'Pieterpad' ;-)

Als u nu echt even een heel kort rondje wilt wandelen op een avond na het eten of zo, dan is ons 'Pieterpad' iets voor u!! Pieter heeft namelijk een graspad dat hij bij de maaibeurten ook altijd meeneemt, dat over een groot deel van ons land loopt. Als u bij het sanitair buiten gaat staan, ziet u rechts van u, tegen de parkeerstrook op het land een klein zwart huisje staan (Dit is de sterrenkijker van mijn vader). Als u achter dat huisje rechts naast het hek loopt bent u aan het begin. U wandelt nu tussen twee 'weides' door naar het midden van dit perceel. In 2014 was dit nog een graanakker!! Na de oogst hebben we het toen gewoon laten gaan en wat er nu staat is dus allemaal spontaan opgekomen! Alleen de lindeboom die u in het midden tegen gaat komen niet: deze boom stond in de rand van het bos bij de boerderij, als enige zaailing van de grote lindeboom op het erf. In de winter van 2016/2017 hebben we die verplant, een hele klus....

Bij die boom hebben we ook van hout van eigen terrein een schuilhok voor de dieren die in de weides lopen gemaakt. Zodra u daar bent kunt u schuin links weer verder over langs het geitenweitje, langs het gaas, zodat u weer bij de strook met

zonnebloemen komt. Even door het zand naar de weg en rechts af, richting Almen en dan richting het bosje van de buurman en dan ziet u links van u, langs het gaas ook weer een gemaaide grasstrook. Hier loopt u weer in en dan loopt u langs de tuin weer terug richting het erf. Hier komt u op een gegeven moment ook rechts weer een pad tegen dat door ons zeer recent geplante voedselbos loopt. Hier kunt u ook lekker even doorheen struinen. Op een gegeven moment pakt u gewoon weer het pad dat direct weer aan het deel van de camping langs het bos grenst en slaat u linksaf, zodat u weer eindigt op het paadje langs de kas – Dit was het Pieterpad!!

U kunt ook kiezen om voorbij het geitenweitje en het stukje verharde weg in de bocht juist rechtsaf het graspad richting de hoogspanning in te slaan. Dit pad dat aan het einde van ons land helemaal langs de rand van ons landgoed loopt richting het kanaal, langs de wilgjes. Daar kunt u dan de helling oplopen naar de kanaaldijk. Als u dan rechtsaf slaat loopt u over de kanaaldijk naar de sassafras, daar weer rechts en dan op een gegeven moment ook weer rechtsaf richting de camping (als u voorbij de inrit naar de familie Lenderink bent gekomen.)

Kampeerberij 'De Baankreis' en het milieu.....

Wij voelen ons prettig bij een manier van leven waarbij wij het gevoel hebben dat wij daarmee niet alleen ons mooie plekje hier, maar ook het milieu in het algemeen mooier kunnen maken voor onze kinderen, kleinkinderen en wie daarna nog meer komen..... Dit is een groeiproces! En het gaat over meer dan alleen biologisch eten, groene stroom gebruiken, niet te vaak en te lang douchen en afval scheiden. Wanneer je hier in gaat verdiepen kom je erachter dat er zoveel dingen zijn waarmee je invloed kunt uitoefenen op de richting waarin de klimaatproblematiek zich ontwikkelt.

Het ligt dus binnen onze intenties om daar waar mogelijk rekening te houden met het milieu. Hieronder volgt een lijstje van zaken waar we nu al iets mee doen en ook een lijstje van zaken die op onze verlanglijst staan. Mocht u als milieubewuste campinggast nog tips voor ons hebben, dan houden wij ons aanbevolen!!

- het gebruik van spaar- en ledlampen.
- het scheiden van afval.
- Het vercomposteren van eigen groenafval.
- het bebouwen van de groentetuin zonder kunstmest en chemische bestrijdingsmiddelen.
- het gebruik van milieuvriendelijke schoonmaakmiddelen.
- het zuiveren van ons eigen afvalwater.
- helaas nu (tijdelijk) niet meer het hergebruik van dit gezuiverde water (waardoor er \pm 200 m³ minder drinkwater zou worden verbruikt op jaarbasis).
- groene stroom met Milieukeur en bosgecompenseerd gas van Greenchoice.
- het zo bewust mogelijk omgaan met deze energie – lampen niet onnodig laten branden (wij hopen dat u hier ook aan meewerkt...), optimale benutting van nachtstroom door 's nachts te wassen en oude stroomverslindende apparaten vervangen door nieuwere, energiezuinigere en uiteraard ook douchen zo lang als nodig is, niet te vaak of te lang douchen.....
- binnen het eigen gezin zoveel mogelijk biologische producten kopen en waar mogelijk betrekken wij het liefst ook producten van regionale producenten .
- bij de verbouwing van ons eigen huis en de bouw van het nieuwe sanitair hebben we eigenlijk zoveel mogelijk hout uit eigen bos en omgeving of hout dat vrijkwam bij de sloop van gedeelten van de

eerder aanwezige ruimten in het huis gebruikt – milieuvriendelijk én goedkoop!!

- aanplant van meer bomen en struiken in houtwallen om het bedrijf voor een uitgebreidere biodiversiteit op de boerderij.

Wensenlijstje:

- + eigen zonne- en/ of windenergie.
- + het creëren van een nog natuurlijker omgeving door in de nabije toekomst bijvoorbeeld een drassig gedeelte achter in de weilanden aan te leggen, met een mooi wandelpad daarheen.

....en de toekomst.....

Er zijn heel veel plannen die op ons wensenlijstje staan. De oude hooibergen moeten opgeknapt gaan worden en daar zijn we een mooie nieuwe invulling voor aan het bedenken. De lange schuur die ooit een huis was voor kippen en later voor varkens en caravans heeft zijn beste tijd gehad, dus daar moeten we echt mee aan de slag..... De oude monumentale schuur die op het erf staat moeten we dan eerste maar gebruiken als opslag voor alles wat nu nog in die lange schuur staat, maar in de toekomst willen we de oude schuur leeg zien te maken en er een eenvoudige vloer van klinkertjes inleggen, zodat we een soort ‘groepsruimte’ hebben die losstaat van ons woonhuis. En dan willen we ook het oude ‘varkenshuis’ gaan ombouwen tot een kleine, gezellige accommodatie. Met een houtkachel, mooie keuken, heerlijke zithoek enz.....

Afgelopen winter hebben we een bron laten boren omdat we al jaren met een watertekort in de groentetuin zaten. Daarvoor moest veel graafwerk verzet worden. Maar als dat allemaal afgerond is en er in dit rare jaar toch nog genoeg inkomsten zullen zijn, zullen we zien wat we van alle projecten die we zouden willen gaan aanpakken kunnen gaan doen.

BOODSCHAPPEN

Almen:

Heeft een beperkt aanbod.....

- Superr Supermarkt; hier is ook een postagentschap!
- Italiaanse specialiteiten, pizza- en pastarestaurant en ijs!!!
- Hairstyling Sanne

Deze winkels zijn te vinden vlakbij de kerk aan de Dorpsstraat.

- Op dinsdag van 11.00 tot 13.00 is er een kleine markt op het plein bij de brandweergarage. Hier worden groente, fruit, kaas, vis, brood en eieren verkocht.
- Voor vlees van Limousin- runderen kunt u op woensdagmiddag en zaterdag de gehele dag terecht bij de familie Kleine aan de Dorpsstraat 60.
- Op Hoeve 't Hulshof, Whemerweg 25, is ook een kleine winkel waar allerlei soorten vlees van eigen dieren (varkens, koeien en schapen) verkocht wordt (zelfbediening, dagelijks open! Neem wel contant geld mee....)
- Servieswinkel; Wedgwood ,op afspraak geopend 06-38891801; Whemerweg 20

Laren:

Is vrij dichtbij en heeft een vrij ruim aanbod.....

- Supermarkt Beuzel; Holterweg 10
- Bakker Wijnand; Huenderstraat 2
- Welkoop; Rengersweg 4
- Fietsreparaties; Stegink; Rengersweg 18
- Diverse restaurants, snackbar.
- Kapsalon

Vorden:

Is ook vrij dichtbij en heeft een zeer ruim aanbod.....

Aldi, Albert Heijn, Blokker, Hema, Etos, Bruna, Kruidvat, DA, Wereldwinkel, Rabobank, ABN-Amrobank, het lekkerste softijs, schepijs en bonbons van de omgeving, de Winkel van Sinckel!! En een aantal leuke eet- en drinkgelegenheden.

Zutphen:

Heeft het meeste dat u zult zoeken.....

- Diverse supermarkten
 - Albert Heijn; Polsbroek 77 en de Brink 86
 - Jumbo; Ruys de Beerenbroeckstraat 9 en Rudolf Steinerlaan 47
 - Coop; Weg naar Laren 126
 - Aldi; Jan Vermeerstraat 53
 - Lidl; Emmerikseweg 7
- Natuurvoedingswinkels
 - De Koehoorn; Dieserstraat 33
 - Super Natuur; Lange Hofstraat 21
 - Estafette biologische supermarkt; Spitaalstraat 26
 - Groene Weg Slagerij Harm Jan Hovekamp; Lange Hofstraat 28
- Bakkerij de Driekant, heerlijk biologisch brood en gebak; Lange Hofstraat en Lijmerij 23
- Hema; Beukerstraat 14
- Markt; met biologische boerenmarkt; op donderdag van 7.00 tot 13.00; zaterdagmarkt van 9.00 tot 17.00
- Heel veel leuke snuisterijenwinkels, boekwinkels en dergelijke aan de Beukerstraat en de zijstraten daarvan.

Lochem:

Heeft ook veel.....

- Diverse supermarkten
 - Albert Heijn; Prins Bernhardweg 40
 - Jumbo; Prins Bernhardweg 24
- Markt; woensdagochtend
.....en nog veel meer.....

Deventer is een echt complete stad met een zeer ruim aanbod aan winkels, een grote markt en ook een bioscoop.

Kampeerbenedigheden voor caravan en tent:

Caravanaccessoires:

- ❖ Caravancentrum Holiday Sport BV, Vordenseweg 1 in Lochem. Tel.: 0573-253795; maandag gesloten.
- ❖ Caravancentrum Berkenbosch, Zutphenseweg 98 in Eefde Tel.: 0575-540540; maandag gesloten.
- ❖ Kampeermarkt Obelink, Misterweg 179, Winterswijk Tel: 0543 532632 ;

Tentaccessoires:

- ❖ Kampeermarkt Obelink, Misterweg 179, Winterswijk Tel: 0543 532632 ;
- ❖ Rene Vos Gorssel, Hoofdstraat 39, Gorssel Tel: 0575-493989 ; maandag gesloten, zondag open van 12 tot 17 uur

Gasflessen:

- ❖ De Beer, Pollaan 58, Zutphen
- ❖ Holiday Sport (zie boven)
- ❖ Berkenbosch (zie boven)

Enige zaken betreffende de geschiedenis van de boerderij en de camping.

Op papier gezet door Roelof Boschloo, Maaïke's vader, het oude 'boegbeeld' van De Baankreis.

Hij overleed op 20 september 2015 op 83-jarige leeftijd.....

De boerderij in Almen, thans deel uitmakende van de gemeente Lochem, voor 2003 van Gorssel, wordt al in 1494 genoemd in de belastingregisters. Het wordt dan geschreven onder de naam Baeinckreyse.

Het "goed" is in dat jaar en al veel eerder, eigendom van het kasteel de Ehze, dat nu een verzorgingshuis is.

Waar de naam Baankreis vandaan komt is niet bekend. Allerlei veronderstellingen doen de ronde. Het lijkt een Duitse oorsprong te hebben. Kan ook wel want de eerst bekende eigenaar van de Ehze, ene Frederik de Hekere laat omstreeks 1300 een kasteel bouwen op het zuidelijk deel van het hem toebehorende "goed" Lebbink, waarmee hij in 1300 was beleend door een andere Frederik de Hekere. Hij noemt dat kasteel Ehze of Eese, naar zijn geboortegrond bij Emmerik. Dat moet toen een verdedigbaar kasteel zijn geweest, want het was ook de woonplaats van de aanvoerder van de partij van de van Heeckerens tijdens de twisten tussen de Heeckerens en de Bronckhorsten.

Een verklaring die ook van de naam van de boerderij is gegeven is de volgende: in ons dialect zeggen we Boankreis. "Boank" zou een samentrekking zijn van Bode en Enk, betekende de enk waar de bode woonde en "reis" zou staan voor hoger gelegen stuk grond. Maar gezien de leeftijd van de plek is de duitse oorsprong de meest

voor de hand liggende... Nog iets verdere naspeuringen brengen ons bij een verpondingscohier uit ca. 1650, van Kreynck, waarin boerderijnamen in de Achterhoek worden genoemd. Hierin komt een goed onder Almen genaamd Baenckreyse voor. En wanneer de genealogiefora nagezocht worden, vinden we een hele stamboom van een familie Baankreis die van oorsprong hier vandaan komen. De eersten zijn van zo rond 1600 met dan de achternaam Baanckreijts of Op 't Baanckreijts. Deze komen dan inderdaad van de plek waar onze boerderij staat, die al op een kaart van voor 1500 vermeld staat als Baenckreyse.

Tot 1899 was de Baankreis bezit van de eigenaar van de Ehze. Die had een heel stel boerderijen in de omgeving. Kennelijk zat men in geldnood want in dat jaar zijn meerdere daarvan toen verkocht. Mijn grootvader, de vader van mijn moeder Harmke Ruiterkamp, kocht de boerderij met ca. 30 ha. grond. Hij heeft daar maar tien jaar gewoond want in 1910 overleed hij na een ongeval met paard en wagen. Mijn moeders moeder is met drie kinderen, waarvan mijn moeder de oudste was, 8 jaar, toentertijd gaan wonen bij een zuster van haar in Harfsen en heeft de Baankreis verpacht aan Derk Venderink.

Een kleine 10 jaar later keerde ze terug met de kinderen en bouwde, voor haar zoon Albert, op, waar nu Ehzerallee no 3 staat (de wijn- en kippenboerderij), in 1919 een boerderij en halveerde zo de te bewerken grond van Venderink. Overigens in goed overleg, voor zover mij bekend.

In 1930 vertrok Venderink en konden mijn vader, Teunis Boschloo en zijn vrouw, Harmke Ruiterkamp de Baankreis betrekken. Op de nieuwe boerderijwoning van 1919 was een broer van mijn moeder van toen af onze buurman.

In 1956 heb ik de Baankreis overgenomen van mijn vader. Ik ben in 1932 geboren op de Baankreis en mijn slaapkamer is dezelfde als die waar ik ter wereld kwam.

We waren met vier kinderen, ik had drie zussen, waarvan er nu nog twee leven. Ik ben op m'n 23^e getrouwd met de dochter van kruidenier-bakker Nijendijk (tegenover de kerk in Almen waar nu het Museum StaAl staat). We kregen een zoon en een dochter. Aaltje, mijn vrouw overleed in 1970. Daarna weer getrouwd met Marijke Dragt uit Aalsmeer, wat in omgekeerde volgorde, naast een heel goed huwelijk, zoals het eerste, een dochter en zoon opleverde. Helaas is Marijke in juni 2009 ook overleden.

Verder nu over het recreatie gedeelte van ons werk.

Al vanaf ongeveer 1942 kampeerden er wel eens groepen op de boerderij. Die 's zomers sliepen op stro in de koeienstal. Dus in de oorlogsjaren. Ik herinner me groepjes uit Amsterdam van de C.J.V. club Excelsior en in de verdere oorlogsjaren ook vanuit Den Haag, meisjeskampen vanuit de Duinoordkerk. Die kerk is later bij de aanleg van de Atlantikwal bij Scheveningen gesloopt.

Ook wel padvindsters uit Eerbeek.

In 1945 kwam en mej. Haasje Buys uit Aalsmeer, godsdienstlerares, hier bij mijn vader en moeder vragen of ze volgende zomer, in 1946 dus met een groep jongeren hier zou kunnen komen logeren of wel kamperen . En zo is het gekomen dat in 2014 er voor het negenenzestigste jaar er groepen van de Doopsgezinde kerk (nu open jeugdwerk van de Binding) uit Aalsmeer hier komen voor een vakantiecamp. De laatste jaren komen ze twee maal een week. De eerste jaren na '46 waren het jongerenkampen maar daarna kinderkampen van 10 tot 12 jarigen.

Verder komen er vooral na 1970 schoolkampen en sportclubs, zodat we de laatste jaren ongeveer vijfendertig verschillende groepen

hebben gehad van mei tot en met september. In 2013 werd onze brandveiligheidsvergunning ingetrokken voor de oude gebouwen, zodat daar geen groepen meer binnen mogen slapen.

De eerste caravan was er al in 1958, afgaande op een foto, gemaakt door mijnheer van Vliet, waarop onze oudste zoon, Teun, te zien is. Van Vliet was vroeger directeur van de Rijkslandbouwwinterschool in Zutphen en daarna inspecteur van het landbouwonderwijs.

Tot 1970 hadden we een of twee caravans op het terreintje bij de grote beukenboom, bij het kippenhok waar nu een toiletgelegenheid is. In 1970 moest er een vergunning aangevraagd worden voor de caravannerij. Met veel moeite een vergunning losgekregen, waarvoor we uiteindelijk naar het provinciehuis moesten, want onze gemeente Gorssel deed nogal moeilijk.

In 1987, zei op een of andere receptie bij de Hoofdige Boer, heer van de Put, destijds postcommandant van Politie in Almen, dat ik nu bij de gemeente weer een aanvraag voor caravanplaatsen moest indienen want het “bestemmingsplan voor het buitengebied” 1988 moest worden herzien en vastgesteld. Ik naar het gemeentehuis en daar adviseerden ze me om twintig plaatsen te vragen. En warempel, vanaf 1988 mochten we twintig kampeermiddelen hebben staan. Een paar jaar later is dat aantal verhoogd tot 25. Tegenwoordig is er aan het aantal plaatsen geen limiet meer, wel aan het oppervlak waarop de kampeerplaatsen gesitueerd mogen zijn.

Ons boerenbedrijf was zoals dat heette, gemengd, waarbij akkerbouwproducten als rogge, gerst, haver, voederbieten en aardappels via rundvee, varken en kippen geld opleverden.

We hadden ongeveer 12 hectare bouw- en weiland, waarvan ongeveer 7 ha weide. De laatste jaren hadden we zo'n 12 melkkoeien en idem zoveel jongvee.

Verder een tijdlang daarnaast 2000 legkippen en 60 varkens en later geen kippen van betekenis en wel 200 varkens.

Voor 1960 hadden we zeugen met biggen, de laatste verkochten we als ze slachtrijp waren, op zo'n 100 kg. gewicht.

In 1994 is dochter Maaïke begonnen met biologisch boeren maar in 1997 gaf ze dat door omstandigheden op en een jaar later heb ik de lier aan de wilgen gehangen en zo ontstond de toestand, waarbij de grond werd verpacht en de kampeerboerderij is blijven bestaan met daarnaast een flinke moestuin. Eén van de pachters heeft onlangs zijn boerderij verkocht waardoor we het grootste gedeelte van het land weer in eigen beheer hebben gekregen. De invulling hiervan gaat zich in de komende jaren uitwijzen.

We willen de camping niet groots uitbreiden. De gemoedelijkheid en de rust die wij nastreven zou daarbij verloren gaan en dat ligt niet in onze aard.

Getekend, Roelof Boschloo, april 2014.

(met enige aanvullingen van Maaïke Boschloo- Koning)

Er ligt in de receptie een boek met papa's memoires met de titel: As ie het mien noe vraagt, ging het ongeveer zo.....

Hierin vindt u een zeer uitgebreide beschrijving van zijn jeugd en verdere leven, de boerderij en de omgeving.

Papa overleed op 20 september 2015 op 83 jarige leeftijd....

Nog meer geschiedenis...

(Maar nu beschreven door Maaïke...)

Op een 'oude' plek' als de Baankreis voel je de geschiedenis om je heen. Al in 1494 wordt het erf Baenckreyse genoemd, toen als 'goed' behorende bij de Ehze, een kasteel dat nog steeds (na een aantal malen herbouwd te zijn) vlakbij ligt.

Over het ontstaan van de naam is eigenlijk niets bekend (we zoeken nog naar een enthousiasteling die hier een uitdaging in ziet ;-) !

En ook niet over de geschiedenis tussen het in 'de boeken verschijnen' en 1899. Het enige wat op internet te vinden is zijn korte beschrijvingen uit oude kerkregisters van Almen waarin een aantal mensen genoemd worden die begin 1600 de achternaam op 't Baanckreijts, later in 1700 Baankreits, en zo'n 50 jaar later Baankreis dragen. In die tijd was het in deze streek (en ik denk ook op vele plekken elders) gewoon om als achternaam de naam van de plek waar je woonde te nemen. De naam Baankreis als achternaam bestaat nog steeds, waarbij ik ervan uitga dat dat dus mensen zijn die afstammen van vroege bewoners van onze boerderij!

Onze geschiedenis begint 'pas' in 1899. Mijn overgrootvader Hendrik Ruiterkamp kocht toen de Baankreis van de eigenaar van de Ehze. Voor die tijd was het toen een grote boerderij die hij kocht; in de beschrijving heet het: "huis en erf met schuur, zaadberg en bakoven, boomgaard,tuin, bouw- en weiland, akkerbosch en heide, tezamen 30 hectare, 76 aren 76 centiareen." Ik kan u vertellen, zo groot is het tegenwoordig niet meer.....

Hendrik boerde samen met zijn vrouw Engelbertha Wilhelmina Smeenk. Ze kregen 3 kinderen, te beginnen met Harmke in 1902, daarna Albert en Tonia. In 1910 gebeurde er een ongeluk; Hendrik was met paard en wagen in Zutphen. Wat er precies is gebeurd weten we niet, maar het verhaal gaat dat hij met paard en wagen is verongelukt. Als je bedenkt hoe dat toen moet zijn geweest voor zijn vrouw, met drie kleine kinderen en dan zo'n grote boerderij.... Ze raakte echter niet in paniek; ze nam het wijze besluit om de boerderij te verpachten tot haar kinderen oud genoeg waren om de boel over te nemen. Waarschijnlijk kon dit niet anders dan met een minimale periode van 20 jaar, want tot 1930 is de boerderij toen in handen van de familie Venderink geweest. In de tussentijd wilde zoon Albert al wel aan het werk. Zijn moeder bedong een deling van het bij de boerderij horende land en liet een extra boerderij bijbouwen: de Nieuwe Baankreis. Daar ging Engelbertha wonen samen met Albert en zijn vrouw, die hier gingen boeren. Harmke trouwde in de tussentijd met Teunis Boschloo, één van de zoons van Roelof Boschloo en Derkjen Brummelman van het Hulshof aan de andere kant van Almen. De eerste vijf jaren van

hun huwelijk woonden en boerden zij op de Havekeshorst. Dit is de eerste boerderij aan de Almense kant van de Ehzerallee, nu nog het huis met de blauwe luiken van Arnold en Lizzy van Heek.

In 1930 konden Teunis en Harmke verhuizen naar de Baankreis. Omdat er veel minder land bij de boerderij was door de verdeling tussen Albert en Harmke, was er ook minder ruimte nodig voor het vee. De veestal, de deel zoals we die hier noemen, werd daarom zo'n 5 meter ingekort. Dit is waarom er op de gevelsteen in de achtergevel het jaartal 1930 staat.

In 1932 werd op de Baankreis hun derde kind geboren, Roelof. Hij had twee oudere zussen, Dirkje en Bertha. Later werd in 1935 nog Henny geboren.

Teunis Boschloo was vooral een 'vergaderboer', het werk op de boerderij werd vooral gedaan door knechts en meiden – hij deed o.a. werkzaamheden voor de Gelderse Maatschappij voor Landbouw, de Crisiscontroledienst en was in WOII ook veel op pad. Het mooiste verhaal dat ik uit die tijd ken is dat Teunis op een gegeven moment blijkbaar opgepakt was door de Duitsers voor verhoor. Ze hielden hem een aantal dagen vast, waardoor hij niet thuis verscheen. Harmke was natuurlijk intens ongerust, maar ondertussen ging het werk wel gewoon door. Ze was samen met Roelof, Bertha en Dirkje op het land bezig toen opeens om de bocht vader Teunis op zijn fiets aan kwam rijden. Mijn tante Bertha vertelde het verhaal dat Harmke hem zag, hij smet zijn fiets op de grond en toen renden ze op elkaar af en vielen elkaar in de armen. Een prachtig beeld...

In die jaren kwamen ook de eerste groepen jongeren uit Amsterdam en Den Haag op de boerderij kamperen in de koestal op de deel. Op stro, met verder weinig luxe. Ze kookten zelf op een primus. Via deze eerste kampeerders kwam mej. Haasje Buijs uit Aalsmeer aan het adres van de Baankreis. Zij zocht een plek om met kinderen van de Doopsgezinde Kerk uit Aalsmeer zomerkampen te organiseren. En zo geschiedde – vanaf 1946 tot in 2017 kwamen er elk jaar groepen kinderen uit 'het wilde westen' hier kamperen.

In 1949 ging Roelof naar de zogenaamde Landbouwwinterschool; dit bood een mogelijkheid voor boerenzoons om te studeren en dan toch in het drukke seizoen flink mee te kunnen werken op het bedrijf. In 1955 trouwde hij met de plaatselijke bakkersdochter Aaltje Nijendijk, waarna in 1956 hun eerste kind, Teun, geboren werd. In datzelfde jaar was Roelof ook zover dat hij het bedrijf echt overnam. De boerderij was zo'n beetje klaargemaakt voor dubbele bewoning, zodat Teunis en Harmke hun onderkomen hadden aan de oostzijde van de boerderij en Roelof en Aaltje bewoonden de westelijke helft.

Aaltje had als kind in de oorlog acuut jeugdreuma, met als complicatie “Vitusdans”, waardoor er een tweetal hartkleppen door littekenvorming niet goed meer werkte. Dit veroorzaakte regelmatig ritmestoornissen en zorgde ervoor dat ze niet alles kon doen wat andere vrouwen van haar leeftijd konden. Toch weerhield het er haar niet van om ook in 1963 ook nog Anke ter wereld te brengen.

In 1970 werd er besloten om Aaltje een operatie te laten ondergaan voor twee nieuwe kunsthartkleppen. Daar waren al een paar jaren van afnemende gezondheid aan voorafgegaan, dus de hoop was dat ze hier van zou opknappen. Helaas trad er na de overigens succesvolle hartoperatie toch een hartstilstand op en was Roelof op 4 november opeens weduwnaar met twee kinderen van 14 en 7. Een voor hem moeilijke tijd brak aan, maar hij was geen man die bij de pakken neer ging zitten.....

Marijke Dragt uit Aalsmeer had in de jaren dat ze eerst als kampkind en later als kampleiding hier op de boerderij kwam een band met de familie opgebouwd. En zoals mijn vader het in zijn memoires beschrijft: “Het was misschien op het onbehoorlijke af, maar op woensdag 11 november besloot ik Marijke een brief te schrijven en daarin mijn gedachten kenbaar te maken.” Die gedachten bestonden eruit dat hij dacht dat zij misschien wel kon helpen het gezin en de boerderij te verzorgen. Een aantal dagen later kreeg Roelof een brief van Marijke met het bericht dat ze heel graag wilde komen.

En zo gebeurde het dat er al vrij snel een liefde opbloeide tussen hen. Ondanks hun leeftijdsverschil – hij was op het moment dat ze trouwden in 1971 39 en zij was 20 – bleek dit een hele goede combinatie.

Vader Teunis overleed al eerder in datzelfde jaar; Moeder Harmke bleef gewoon in haar helft van de boerderij wonen.

Op 1 januari 1973 werd ik geboren en op 26 oktober 1978 mijn broer Jochem. We hadden een - althans in mijn beleving – redelijk onbezorgde jeugd. Teun en Anke woonden ook nog een tijd hier, Anke het langst, tot in het begin van de jaren '80. Vanaf toen woonden we met 4 personen samen met oma Harmke op de Baankreis. En al die tijd werd er op het boerenbedrijf dat altijd gemengd was ook gekampeerd. Ik weet daarom ook niet anders of er zijn 's zomers altijd veel mensen op het terrein. En dat geeft veel gezelligheid!!

In 1987 overleed mijn oma Harmke op 85-jarige leeftijd. Haar deel van het huis werd niet direct echt in gebruik genomen; de ‘grote keuken’ zoals dat deel van het huis door ons altijd genoemd werd, lag er wat stilletjes bij.

Ik zat in die tijd op het Baudartius College in Zutphen en deed daar het atheneum. Over wat ik in de toekomst wilde doen vormde ik allerlei beelden, maar echt duidelijkheid kreeg ik daarover pas in 1990 – ik wilde de boerderij overnemen. Maar dan wel op een milieuvriendelijk manier..... Niet dat mijn vader zo'n gifboer was, want hij liet bijvoorbeeld altijd maar minimaal spuiten tegen het onkruid in de mais, waardoor wij er altijd met het gezin regelmatig doorheen liepen om onkruid te hakken. Mijn vader was ook niet geneigd om mee te gaan in de tendens van schaalvergroting, hij was meer behoudend en zoals ik dat nu zie is dat beslist geen foute keuze geweest!

Maar dit maakte voor mij duidelijk dat ik mijn opleiding binnen de biologische landbouw moest zoeken. In die tijd was er nog geen hogere landbouwrichting in de biolandbouw – dat kwam pas later, maar nu nog steeds is Warmonderhof, waar ik destijds voor gekozen heb, nog steeds de beste opleiding voor biologische landbouw. Ik heb daar een aantal mooie jaren gehad, veel geleerd, over landbouw uiteraard, maar ook over mensen, over het leven...

Ik leerde er ook mijn eerste liefde kennen. Samen met hem (David) maakte ik ook een begin met het overnemen van het bedrijf, dwz, hij stond er achter dat ik met mijn vader in maatschap ging om een uiteindelijk overname mogelijk te maken. Dit begon in 1995. Samen met papa schakelde ik het bedrijf om naar biologisch. We molken 12 koeien, van een gedeelte van de melk maakte ik samen met mama kwark, yoghurt, karnemelk en boter. We hadden een groot stuk groenteteelt. De producten verkochten we aan huis, maar ook aan de keuken van de Hoofdige Boer en aan een kleine groentewinkel in Zutphen. Ondertussen werkte David als akkerbouwer op Warmonderhof en hem begon het kneuterige van ons kleine bedrijfje tegen te staan. Hij ging daarom op zoek naar een plek waar we samen op een wat grotere schaal aan het werk konden. Die vond hij in de Noordoostpolder in Kraggenburg bij Niek en Jozien Vos. Voor mij was het nogal een grote stap om het boeren op de Baankreis op te geven en te vertrekken naar die kille en winderige polder, maar ik dacht alleen met David gelukkig te kunnen zijn.....In de verhuiswagen op weg naar Kraggenburg heb ik menig traantje weggepinkt!

Roelof en Marijke waren hierdoor zover gekomen dat ze geen zin meer hadden om de koeien aan te houden. In 1998 verkochten ze de koeien en werd het melkquotum verleast. Twee buurmannen huurden de grond; een van hun twee was Ron Verdel die samen met Gracia, zijn vrouw, een biologisch legkippenbedrijf had opgezet op de

Nieuwe Baankreis. Deze boerderij hadden zij gekocht van de Henk Ruitkamp, de zoon van Albert (mijn oma's broer) die niet langer wilde boeren. Dus aan het echte boeren kwam een eind, mijn vader was toen 66, mijn moeder 47. De kampeertak bleef echter gewoon draaien en werd ook nog een beetje uitgebreid tot een maximum van 25 caravans. De groepen werden ook nog een beetje meer. In 1999 liep mijn relatie met David stuk, maar terug naar de Baankreis was geen optie, want boeren was niet meer mogelijk. Ik wist niet zo goed meer wat ik moest, dus ik heb in die tijd van alles gedaan. Tot ik in 2002 bij KLM aan de slag ging als grondstewardess – in die wereld vol mensen, chaos, uitlaatgassen en andere vervuiling wist ik zeker dat ik weer terug moest naar de Baankreis. Gelukkig werd ik door mijn ouders met open armen ontvangen en ik kon in de westelijke helft van de boerderij – de 'kleine keuken' – mijn intrek nemen. Mijn ouders waren in de tussentijd gaan wonen in de 'grote keuken' zoals mijn oma en opa dat vroeger ook hadden gedaan. Er was genoeg te doen op het bedrijf en mijn ouders werden ook wat ouder, dus ik voelde me beslist niet overbodig hier.

Ergens in 2005 kwam Pieter uiteindelijk op mijn pad, hierdoor leek voor mij alles compleet te worden. Pieter is opgeleid tot meubelmaker en op nog veel meer andere vlakken ook erg handig, dus dat kwam goed van pas, naast het feit dat hij erg goed bij mij past ;-). Al vrij snel werd Sara geboren in 2006, maar wat daar een schaduw overheen wierp was dat mama een paar weken later te horen kreeg dat ze baarmoederkanker had, en wel in een ongeneeslijke vorm..... Ze was toen 55. De jaren daarna heeft ze hulp gezocht bij een homeopaat in Apeldoorn en een methode die Quantum Response heet in Enschede. Hierdoor is haar kwaliteit van leven tot het einde toe redelijk gebleven; ze overleed in 2009 op 6 juni op 58-jarige leeftijd. Ondertussen was onze tweede dochter Julia ook nog geboren.

Het was zwaar om met een jong gezin hier verder te moeten zonder mama die altijd klaar had gestaan voor alles, maar dit was hoe het was. Gelukkig ging papa weer niet bij de pakken neerzitten, maar hij bleef op het bedrijf zijn steentje bijdragen, ook al werd hij echt al een oude man, want toen mama overleed was hij 77. Koken had hij nooit geleerd en een groot huishoudwonder was hij niet, dus Teun, Anke, Jochem en ik namen allemaal een deel van de zorg voor hem op ons. Elke dag at hij bij een van ons, ook 1 dag in de week bij zijn zuster Bertha die ook nog in Almen woonde. Pas toen zij in 2013 door een klein herseninfarct niet meer helemaal in orde was viel dat weg, maar hij ging nog wel alle dagen 's middags even bij haar langs tot zijn overlijden in 2015.

Ondertussen waren Pieter en ik begonnen met het grootschalig verbouwen van het huis; het begon in 2007 met het aanleggen van centrale verwarming en daarna werd

in het deel waar papa niet woonde flink gestript. Doordat Pieter al heel lang kampte met een rugprobleem ging dit niet aan een stuk door. Elk jaar gebeurde er wat, maar ook vaak lag het een tijdje stil, mede doordat Pieter ondertussen in zijn meubelmakerij ook nog projecten voor anderen maakte en de zomer drukte van ons vroeg om alleen maar met het kampeerbedrijf bezig te zijn, maar dus ook doordat Pieter dan soms herstellende was van weer een rug-collaps. Ook door het feit dat er op de camping regelmatig dingen verbeterd of vervangen moesten worden kon niet altijd de aandacht bij de verbouwing van het huis zijn.

Zo ontstond in 2012 bijvoorbeeld ook het plan om nieuw sanitair voor de camping te bouwen; het sanitair dat er was, was redelijk gedateerd en begon op plekken echt sleets te worden. We kozen een centrale plek – het erf – en in de laatst gebouwde schuur bepaalden we het voorste stuk als nieuwe plek voor het sanitair. Vanaf toen werd er ‘gebouwd’; eerst moest er nieuwe infrastructuur ondergronds komen, nieuwe water- en gasleidingen werden gelegd en nieuwe septic- en vetvangputten geplaatst. In de schuur moest eerst het een en ander gesloopt worden voor aan de opbouw begonnen kon worden. Bijna al het werk deden we zelf, op delen van het tegel- en installatiewerk na. In april 2015 waren we al best ver, maar toen moest het nieuwe seizoen weer van start gaan en ontbrak de tijd om er zelf aan verder te werken.

We waren ondertussen ook al wel tot de conclusie gekomen dat er altijd zoveel werk is hier dat we wel wat hulp konden gebruiken. We vonden een meubelmaker in de persoon van Lukas de Croon, die naast zijn eigen klussen ook voor ons af en toe wat kon betekenen. En bijkomend voordeel was dat hij toen de meubelmakerij gewoon bijhield. En op het land dat we sinds 2014 weer voor het grootste gedeelte in eigen beheer hadden wilden we ook activiteit ontplooien. Een vriendin van ons, Marrit Taekema, wilde hier wel haar paarden gaan houden als mooie aanvulling op het kampeergebeuren.

Papa heeft gedurende de zomer van 2015 zijn normale klussen gewoon gedaan – hij maaide gras, hij teelde de aardappels – alhoewel dat beslist wat trager ging dan voorheen.

Het was eind september, papa wandelde vanaf zijn ‘Baankreis’ richting Almen om naar de kerk te gaan. Hij was al een paar weken ‘onhand’ doordat hij gestruikeld was – zijn linkerpols was gebroken, waardoor we hem al een week of drie extra moesten ondersteunen met allerlei dingetjes. Maar deze ochtend had hij voor het eerst alles weer zelf gedaan, tot aan de boordeknoopjes van zijn overhemd toe. Met zijn jas aan en petje op kwam hij ons vertellen dat hij naar de kerk ging. Hij groette ons en wandelde de deur uit. Hadden we geweten dat we hem daarna nooit meer in levende lijve zouden zien, hadden we dan op een andere manier afscheid genomen? Het is

maar beter dat je dit soort dingen van tevoren niet weet! Waarschijnlijk heeft hij een hartstilstand of een herseninfarct gekregen terwijl hij daar zo wandelde. Een voorbijganger zag het gebeuren, heeft nog hulp ingeroepen, maar hij was al heen..... Opeens werd alles anders, het 'oude' was nu echt weg en nu moesten we alles werkelijk zelf doen. Vreemd hoe je je blijkbaar tot die tijd toch nog gedragen weet door iets beschermends.

Pieter en ik waren allebei redelijk 'kapot', mede doordat we er ook net een heel druk kampeerseizoen op hadden zitten. En bij Pieter resulteerde dit er in dat hij op 8 november 'instortte', burn-out. En dan moet je wel stil gaan staan!

Zijn herstel heeft best lang geduurd en misschien moet je er wel vanuit gaan dat je ook nooit meer 'de oude' wordt, maar ondertussen probeerden we ook gewoon wel langzaam door te gaan. Dus sindsdien is er best veel gebeurd, maar in een totaal ander tempo dan we eigenlijk voor ogen hadden.

Het leven gaat zoals het gaat en elke dag wordt hier niet geleefd alsof het onze laatste is, maar als de eerste dag van de rest van ons leven!! Dus vooruit met goede moed....

Nu ik dit schrijf is het voorjaar 2019 en staan we aan het begin van een nieuw seizoen. Klaar voor veel nieuwe ontmoetingen, maar ook nieuwe ervaringen en ontwikkelingen. Maar daarbij blijft onze motivatie zo'n beetje hetzelfde:

Wij wonen hier op een prachtige plek, mijn voorouders hebben hier ook al een paar generaties over het algemeen met veel genoeg hun leven doorgebracht. Het is altijd een plek geweest waar dicht bij de natuur geleefd is, dat betekent veel genieten van de mooie dingen, maar ook hard werken. Wij proberen in die lijn hier door te gaan met daarbij uiteraard ook een voortdurende motivatie om het nog beter/ mooier/ aangenamer of wat dies meer zij te maken. Hierbij zijn wij ook erg bezig met wat er in de wereld om ons heen gebeurt en dan vooral natuurlijk op het gebied van natuur en milieu. Logisch, want wie kan daar tegenwoordig nog omheen? In de 45 jaar dat ik hier nu woon heb ik veel zien veranderen: hadden we hier in mijn jeugd nog zo'n 10 actieve boeren in de 'Ehzerbuurt', nu zijn dat er nog maar drie en als je ons daarbij meerekent zijn dat er vier. En als je dan ziet hoe in en rondom het hele dorp die verdeling is, is het eigenlijk nog dramatischer. De grootschaligheid mag dan als oplossing gezien worden voor het 'voedselprobleem', toch hebben wij het gevoel dat daarin toch op een andere manier gedacht zou kunnen en moeten worden.

Gelukkig zijn er langzamerhand al velen die hier initiatieven in ontplooid hebben in de afgelopen decennia en het wordt alleen nog maar meer.

Ook wij proberen juist de kleinschaligheid op de eerste plaats te laten staan. En bij kleinschaligheid hoort een diverse bedrijfsvoering. Een voordeel hiervan is dat bij het minder goed lopen van de ene activiteit voor korte of langere tijd, de andere bedrijfstakken dit tekort opvangen. En wanneer je dan ook nog probeert de kosten op een zo creatief mogelijke manier te beheersen, kom je een heel eind. Je moet uiteraard niet heel erg hoge eisen stellen op het gebied van vakantie, interieurinrichting, kleding, 'buitenschoolse activiteiten' en ander vrijetijdsvermaak. Maar dan is het leven op een plek als deze heel erg fijn!!

En wat nog leuker is, is dat we er andere mensen ook van mee kunnen en mogen laten genieten en ze ook voor korte tijd een beetje kunnen laten snuiven aan een heel andere manier van leven dan de meeste mensen gewend zijn.

Veel verhalen – en als u nog meer wilt lezen van alles wat we hier in de afgelopen jaren hebben meegemaakt, dan kunt u op onze website de oude nieuwsbrieven en de weblogs nog eens nalezen!!!